

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2016 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej M. P. (1) reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego Z. I.

przeciwko J. P.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa z dniem 5 sierpnia 2015 roku alimenty ustalone uprzednio ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – P. w dniu 8 października 2003 roku sygnatura akt VI Rc 682/03 od pozwanego J. P. na rzecz małoletniej córki M. P. (1) urodzonej (...) w W. alimenty z kwoty 400 (czterysta) złotych miesięcznie do kwoty 800 (osiemset) złotych miesięcznie płatne do rąk matki małoletniej – Z. I. do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego J. P. kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem części nie uiszczonych kosztów sądowych, odstępując od obciążania pozwanego w pozostałym zakresie;

IV. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

V. znosi koszty procesu między stronami.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Pruszkowie w dniu 5 sierpnia 2015 r. wpłynęło powództwo Z. I. działającej w imieniu małoletniej córki M. P. (1) o podwyższenie alimentów od J. P. ustalonych ugodą zawartą przez Sądem Rejonowym dla Warszawy – P. w dniu 8 października 2003 roku w sprawie VI RC 682/03 z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty 1800 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletniej do dnia 10- tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia wniesienia pozwu. Ponadto wniosła o wydanie wyroku zaocznego, opatrzonego rygiorem natychmiastowej wykonalności w przypadku przewidzianym prawem oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podano m.in., że małoletnia M. P. (1) urodzona w dniu (...) pochodzi z nieformalnego związku Z. I. i J. P., którzy nigdy razem nie mieszkali. Małoletnia zamieszkuje na stałe wraz z matką Z. I.. Pozwany J. P. jedynie kontaktuje się z małoletnią, przy czym kontakty te są realizowane nieregularnie, ostatni bezpośredni kontakt ojca z małoletnią miał miejsce (...) r. W dniu 8 października 2003 r. rodzice małoletniej zawarli przez Sądem Rejonowym dla Warszawy P. w sprawie o alimenty VI RC 682/03 ugodę, zgodnie z treścią której J. P. zobowiązał się do płacenia na rzecz małoletniej M. P. (1) alimentów w wysokości 400 zł miesięcznie. Ponadto podniesiono, iż od zawarcia ugody nastąpiła istotna zmiana okoliczności usprawiedliwiająca zgłoszone żądanie pozwu. Małoletnia skończyła 14 lat i uczęszcza do szkoły oraz na zajęcia dodatkowe. Znacznemu zwiększeniu uległy codzienne koszty utrzymania, stanowiące usprawiedliwione potrzeby dziecka wobec dorastania małoletniej. Wskazano także, że pozwany J. P. samodzielnie w 2014 roku zwiększył wysokość świadczenia alimentacyjnego na rzecz małoletniej z kwoty 400 zł do kwoty 500 zł, ale jest ono niewystarczające i nieadekwatne do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej M. P. (1). Aktualnie matka małoletniej zmuszona jest korzystać zarówno z rzeczowej jak i finansowej pomocy osób trzecich. Pozwany praktycznie nie wykonuje jakichkolwiek starań osobistych względem dziecka, poza przekazywaniem comiesięcznej raty alimentacyjnej (k. 3-9).

W odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 9 października 2015 r. (data stempla pocztowego) pozwany J. P. uznał powództwo do kwoty 600 zł miesięcznie, a w pozostałym zakresie wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał m.in., że nie zostało w żaden sposób udowodnione ile wynoszą rzeczywiste średnie miesięczne koszty utrzymania małoletniej oraz że przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki prowadzi firmę, o czym nie wspomniała w pozwie. Podniósł, iż od około 2010 roku uiszczal kwotę 450zł, od września 2013 roku kwotę 500 zł, a od września 2015 roku kwotę 550 zł tytułem alimentów na córkę oraz że dodatkowo partycypuje w kosztach utrzymania córki, dołączając spis alimentów i wydatków na córkę, które poniósł. Podał także, że ma jeszcze dwóch małoletnich synów urodzonych (...) i (...) r. Wskazał również, że matka małoletniej nigdy nie chciała współdecydować z nim odnośnie wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnią. W 2003 roku złożył wniosek do Sądu o ustalenie kontaktów z córką, jednakże wówczas matka małoletniej prosiła jego o wycofanie wniosku i obiecywała nie utrudniać kontaktów mu z dzieckiem. Podniósł, iż matka małoletniej ogranicza mu kontakty z córką (k. 30-36).

Przedstawicielka ustawowa powódki w toku całego procesu i do chwili zamknięcia rozprawy popierała powództwo i wносиła o podwyższenie alimentów do kwoty po 1800 zł miesięcznie (k. 81, płyta CD – k. 84, k. 224, k. 226, płyta CD – 227).

Pozwany J. P. w toku całego procesu do chwili zamknięcia rozprawy uznał powództwo do kwoty 600 zł miesięcznie i wnosił o jego oddalenie w pozostałym zakresie (k. 81 , płyta CD – k. 84, k. 224, płyta CD – k.208, k. 226, płyta CD – 227).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia M. P. (1) urodzona dnia (...) w W. pochodzi z nieformalnego związku przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki - Z. I. z pozwanym J. P..

Alimenty na rzecz małoletniej M. P. (1) od pozwanego J. P. zostały ustalone w wysokości 400 zł miesięcznie ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – P. w dniu 8 października 2003 roku w sprawie VI Rc 682/03, płatne do rąk matki małoletniej – Z. I. do dnia 10 – tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

M. P. (1) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miała niespełna trzy lata. Mieszkała w R. wraz z matką i dziadkami macierzystymi w ich domu jednorodzinnym. Uczęszczała do przedszkola, którego koszty wynosiły około 350 zł miesięcznie.

Obecnie M. P. (1) ma 15 lat, mieszka wraz z matką w P. w mieszkaniu dziadka macierzystego, a weekendy spędza u dziadków w R.. Uczęszcza do gimnazjum w W.. Od wielu lat uczy się gry na skrzypcach. Wcześniej uczęszczała do szkoły

muzycznej, obecnie zaś chodzi na prywatne lekcje, których koszt wynosi 400 zł miesięcznie. W tym roku szkolnym korzysta z korepetycji, które odbywają się w weekendy. Podlega leczeniu ortodontycznemu w zakresie aparatu na oba łuki zębowe. Przewidywany okres leczenia ortodontycznego ok. 18 miesięcy, później 3 lata czas retencji. Wizyty kontrolne w trakcie leczenia mają odbywać się co 6-10 tygodni. Opłacony koszt aparatu to kwota 3000 zł. Koszt wizyt kontrolnych 150 zł. Wcześniej wymagane było przeprowadzenie leczenia stomatologicznego, a w trakcie noszenia aparatu doraźne leczenie

Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej obejmują: koszty mieszkania to około 350 zł (połowa kosztów wynoszących w całości ok. 700 zł), wyżywienie około 300 zł, odzież i obuwiu około 200 zł, lekcje gry na skrzypcach 400 zł, karta miejska 98 zł, pakiet medyczny 45 zł, koszty korepetycji około 160 zł – 240 zł, koszty szkolne to około 150 zł, koszty aparatu ortodontycznego i wizyt lekarskich z tym związanych to koszt około 230 zł miesięcznie, inne wydatki około 100 zł. W kosztach utrzymania małoletniej partycypują jej dziadkowie macierzyści oraz ciotka M. P. (2) - siostra pozwanego. M. P. (2) dokłada się do wydatków związanych z wakacjami, korepetycjami oraz czasami kupuje ubrania.

Z. I. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miała 28 lat, mieszkała wraz z córką w domu swoich rodziców w R., którego koszty utrzymania wynosiły od 700 zł do 1000 zł miesięcznie i ponosiła je wraz z matką. Prowadziła wspólne gospodarstwo domowe z rodzicami. Pracowała w (...) na stanowisku (...)z wynagrodzeniem 1270 zł brutto.

Obecnie Z. I. ma 40 lat, mieszka wraz z córką w P. w mieszkaniu swojego ojca od około 2 lat. W weekendy jeździ wraz z córką do swoich rodziców do R.. Jest zatrudniona w (...)na podstawie umowy o pracę, gdzie pracuje na stanowisku (...)z wynagrodzeniem 4500 zł brutto, co stanowi około 3200 zł netto miesięcznie. Dodatkowo otrzymuje premie uznaniowe raz na kwartał w kwocie około 600-1000 zł brutto. Wysokość premii uzależniona jest od budżetu jakim dysponuje pracodawca. Nie posiada innych źródeł dochodu. Prowadziła działalność gospodarczą 3 lata temu i to było wówczas jej jedyne źródło utrzymania. Działalność została wyrejestrowana. Koszty miesięczne utrzymania mieszkania to 540 zł oraz opłaty licznikowe. Opłaca polisę na życie, spłaca pożyczkę wziętą z zakładu pracy w kwocie 400 zł miesięcznie do sierpnia 2016 roku oraz kredyt udzielony do 2023 roku, którego rata wynosi 1240 zł miesięcznie, wzięte na remonty, kupno samochodu oraz koszty operacji. Nie posiada nieruchomości. Posiada samochód M. z 2001 roku, którego ponosi koszty ubezpieczenia i naprawy, natomiast użytkownikiem jest jej ojciec. Otrzymuje alimenty na córkę, od września 2015 roku w kwocie po 550 zł miesięcznie.

J. P. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miał 35 lat, zamieszkiwał w W. i prowadził działalność gospodarczą. Pozostawał w związku małżeńskim, z którego wówczas nie miał dzieci.

Obecnie J. P. ma 47 lat, mieszka w W. w domu jednorodzinnym na nieruchomości, której własność przysługiwała jego rodzicom. Na działce stoją dwa budynki, jeden w stanie surowym, a drugi w którym mieszka o pow. 60 metrów kwadratowych. Prowadzi działalność gospodarczą – (...). Wcześniej w ramach tej działalności zajmował się (...). Działalność ta była dochodowa w latach 2006 - 2008 roku. W 2013 roku J. P. wykazał stratę z tytułu prowadzonej działalności w kwocie 2 821,64 zł. W 2014 roku J. P. wykazał stratę z tytułu prowadzonej działalności w kwocie 5121,09 zł, co tłumaczył poniesionymi inwestycjami związanymi z przebranzowaniem. Na ten cel wziął pożyczkę na około 20 000 zł. W poprzednich latach 2012 – 2013 przychód był mniejszy niż 76 000 zł. Koszty stanowiły około 3/4 przychodu. J. P. nie posiada dodatkowych źródeł dochodu, nieruchomości i ruchomości. Posiada znaczne zadłużenie w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek, które spłaca w miarę możliwości. Miał zajęte konta bankowe w związku z zadłużeniem. Prowadzi działalność w lokalu, którego koszt najmu wynosi około 1400 zł. Winien opłacać składki na ubezpieczenia społeczne wynoszące około 1000 zł. Pokrywa koszty materiałów około 3000 zł – 4000 zł miesięcznie, koszt leasingu samochodu - 900 zł miesięcznie. Bieżące środki, którymi dysponuje w związku z działalnością gospodarczą są w różnych wysokościach pomiędzy kilkuset złotymi a kilkoma tysiącami złotych miesięcznie. Posiada udziały w spółce (...) łącznej wartości 1200 zł. W utrzymaniu finansowo pomagają mu matka i rodzice żony. Koszty utrzymania mieszkania to: prąd około 400 zł, wywóz szamba 260 zł, śmieci 63,90 zł. Ogrzewanie domu jest elektryczne. Podstawowe koszty utrzymania wydatkowane na jego obecną rodzinę to kwota ok. 3000-3800 zł miesięcznie. Pozostaje w związku małżeńskim od 2002 roku z S. P., która pracuje jako (...) i otrzymuje

miesięczne wynagrodzenie w kwocie 2500 zł netto miesięcznie. Ze związku małżeńskiego pochodzą dwaj małoletni synowie A. P. urodzony w (...) roku i W. P. urodzony w (...) roku. Koszty utrzymania synów są standardowe, jak dzieci w ich wieku. W zakresie starszego syna dochodzą koszty obiadów w szkole i zajęć dodatkowych oraz basenu - około 150 zł miesięcznie. Ponosi stałe koszty za przedszkole młodszego syna w wysokości 750 zł miesięcznie. Płaci alimenty na córkę M. P. (1) w kwocie wyższej, niż to wynika z ugody sądowej tj. po 550 zł miesięcznie. Do 2014 roku kupował córce ubrania i buty, pokrywał koszty obozów wakacyjnych córki oraz zabierał ją na wczasy. Dodatkowa uśredniona kwota, którą przeznaczał na utrzymanie córki poza kwotą alimentów była zbliżona do 400 zł miesięcznie. Obecnie nie widuje się z córką, ostatnio widział się z nią w styczniu 2015 roku. Wcześniej widywał się z córką raz na tydzień lub raz na dwa tygodnie. Występował do Sądu o uregulowanie kontaktów z córką, ale wycofał wniosek na prośbę przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki.

Możliwości zarobkowe J. P., przy uwzględnieniu dłuższego okresu rozliczeniowego pozwalają mu na pokrywanie kosztów utrzymania każdego z dzieci na zbliżonym poziomie. Uzyskuje on faktycznie środki pieniężne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej mimo treści zeznań podatkowych. Środki, którymi dysponuje nie powinny być niższe niż 2500 zł miesięcznie. Uprawia (...) na wysokim poziomie zaawansowania.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o następujące dowody: przesłuchanie Z. I. k. 82, płyta – k. 84, k. 224-225, płyta - k. 227, przesłuchanie J. P. k. 82, płyta – k. 84, k. 225-226, płyta – k. 227, zeznania świadka S. P. k. 187-188, płyta – k. 190, zeznania świadka M. P. (2) k. 188, płyta –k. 190, podatkowa księga przychodów i rozchodów k. 200-210, odpis zupełny aktu urodzenia małoletniej M. P. (1) k. 10, zaświadczenie o zarobkach Z. I. k. 12, zgoda pacjenta na leczenie ortodontyczne k. 62-63, zeznania podatkowe Z. I. k. 66-69, k. 195-199, bilans firmy k. 71, zeznania podatkowe J. P. k. 72-76, k. 116-133, rachunki k. 137, informacja z KRS k. 150-153, wydruk z CEIDG k. 179, 191-192, potwierdzenie wykonania przelewu k. 193, zestawienie zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek k. 106-115, zestawienie opłat mieszkaniowych k. 13, faktury Vat k. 14-16, faktura proforma k.17, formularz opłat k.18, faktury k. 19-22, umowa o udział w imprezie turystycznej k.39, zestawienie kosztów utrzymania k. 42, zestawienie alimentów i wydatków k. 38, faktury Vat. 43- 46, pokwitowanie k. 47-49, zeznania podatkowe za 2014 r. k. 50-55, dowód przelewu k. 56, faktura Vat k.57,77, faktura Vat k. 59, plan leczenia k. 60-61, faktura Vat k.64, opis procedury k. 65, faktura Vat z załącznikiem k.70-71, dowód przelewu k. 78, dowód wpłaty k. 79, odpisy skrócone aktów urodzenia k. 80, wydruki stanów konta k. 98-99, historia rachunku k. 100-105, wydruk zestawienia płatności składek ZUS k. 106-115, zestawienie transakcji k. 134, karta gwarancyjna k. 138-139, zestawienie zajęć pozalekcyjnych k. 145-149, wydruki ze stron internetowych k. 154-166, 171, 180-184, wydruk z historii rachunku k. 194, podatkowa księga przychodów i rozchodów k. 200-210, wydruk historii rachunku k. 211-212, zaświadczenie z banku k. 213, faktury Vat k. 220-221, faktura końcowa k. 222, faktura Vat k. 223.

Z akt sprawy Sądu Rejonowego dla Warszawy P. sygn. VI RC 682/03: przesłuchanie pozwanego k. 29v-30, przesłuchanie przedstawicielki małoletniej powódki Z. I. k. 30, ugoda sądowa k. 30-30v, postanowienie Sądu z dnia 08.10.2003 r. k. 33.

Sąd nie wziął pod uwagę: korespondencji elektronicznej k. 40-41, wydruki ze stron internetowych k. 140-143, 167-170, 172-178 gdyż nie przedstawiały one istotnej treści w zakresie przedmiotu postępowania dowodowego.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Należy także wskazać, iż niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Sąd Rejonowy określając koszty utrzymania dziecka oparł się na zasadach doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania takich potrzeb jak m.in. wyżywienie, ubranie, zajęcia dodatkowe, korepetycje, wakacje i wizyty. Sąd zgodnie z tymi zasadami krytycznie ocenił przedstawione przez przedstawicielkę ustawową małoletniej koszty utrzymania powódki.

Sąd dał wiarę przesłuchaniom przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki i pozwanego w przeważającym zakresie.

Sąd nie dał wiary słowom przedstawicielki ustawowej w zakresie ponoszenia przez nią kosztów związanych z uczęszczaniem przez powódkę na korepetycje we wskazanych przez nią wysokościach. Twierdzenia Z. I. były, w ocenie Sądu, niewiarygodne w tym zakresie. Pozwany zakwestionował podnoszone przez przedstawicielkę ustawową powódki koszty korepetycji i zajęć dodatkowych, a przedstawicielka ustawowa powódki nie przedstawiła żadnych dowodów na tą okoliczność.

Zeznania świadka S. P. były w ocenie Sądu wiarygodne, współgrały z przesłuchaniem J. P.. W tym połączeniu stanowiły jasny obraz sytuacji. W zakresie ogólnych kosztów utrzymania podane przez nią kwoty były trochę inne niż przedstawione przez J. P., jednak obejmują one inny zakres wliczonych wydatków.

Zeznania świadka M. P. (2) Sąd uznał za wiarygodne w zakresie części potrzeb małoletniej powódki, pokrywania przez świadka części tych potrzeb. Sąd nie dał wiary tym zeznaniom w części, w której świadek wskazywała na lepszą niż ustalona kondycją finansową pozwanego. Uwzględnione przez Sąd dowody nie potwierdziły tak dobrej sytuacji pozwanego, czy też wyłącznego pokrywania przez świadka kosztów wakacji M. P. (1).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu art. 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, przy czym wykonywanie obowiązku alimentacyjnego może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka.

Stosownie do treści art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do podwyższenia alimentów wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia zasądzającego alimenty zwiększeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zwiększą się możliwości zarobkowe lub majątkowe zobowiązanego.

Wysokość alimentów od pozwanego J. P. na rzecz małoletniej M. P. (1) ostatnio została ustalona ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – P. w dniu 8 października 2003 roku w sprawie VI Rc 682/03 na kwotę po 400 zł miesięcznie.

Dla oceny zasadności powództwa należało zatem ustalić czy od tej ostatniej daty nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej powódki. Okres od poprzedniego ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego jest znaczny, co jest istotne w kwestii rozwoju małoletniej powódki, a co za tym idzie również w kosztach jej utrzymania.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę w okresie będącym przedmiotem zainteresowania nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej M. P. (1). Niewątpliwie bowiem przez okres kilkunastu lat potrzeby dziecka wzrosły w istotny sposób. W dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej powódka miała niespełna trzy lata i uczęszczała do przedszkola. Obecnie uczęszcza do gimnazjum. Koszty utrzymania małoletniej są znacznie wyższe niż w okresie poprzedniego ustalania obowiązku alimentacyjnego. Na zmianę kosztów utrzymania wskazują wydatki związane z edukacją, dojazdami do szkoły, zajęciami pozaszkolnymi oraz leczeniem stomatologicznym i wizytami u ortodonta. W rozpoznawanej sprawie zostały przedstawione wydatki mające obrazować ponoszone przez matkę małoletniej koszty jej utrzymania. Zdaniem Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę niektóre kwoty zostały przeszacowane. Określając koszty utrzymania małoletniej powódki Sąd miał na względzie zasady doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania podstawowych potrzeb.

Zdaniem Sądu usprawiedliwione koszty utrzymania powódki kształtują się na poziomie około 2000 zł miesięcznie, jednakże w kwocie tej znajdują pokrycie następujące wydatki: koszty mieszkania około 350 zł na jedną osobę (całość opłat około 700 zł), wyżywienie około 300 zł, odzież i obuwie około 200 zł, inne wydatki około 100 zł, lekcje gry na skrzypcach 400 zł, karta miejska 98 zł, pakiet medyczny 45 zł, koszty korepetycji około 40 zł – 60 zł za godzinę lekcyjną lub zegarową przy założeniu, że odbywają się raz w tygodniu, co w przeliczeniu na okres miesiąca daje kwotę około 160 zł – 240 zł, wydatki związane z edukacją to około 150 zł, koszty wakacji uwzględniono w skali roku, co stanowi wydatek około 150 zł miesięcznie, koszty aparatu ortodontycznego i wizyt lekarskich z tym związanych to koszt około 240 zł miesięcznie. Gdyby w którymś miesiącu wydatki pochłonęłyby większą kwotę niż ustalona, nie oznacza to, że winno się to przełożyć na stałe comiesięczne wydatki.

Sąd przyjął za usprawiedliwione wykazywane przez przedstawicielkę małoletniej powódki wydatki związane z wizytami u ortodonta oraz z koniecznością kupna aparatu ortodontycznego, jednakże należało je uwzględnić w dłuższym okresie rozliczeniowym zgodnie z harmonogramem leczenia. Mając na względzie zasady doświadczenia życiowego oraz zgodnie z zasadami wiedzy ogólnej wiadomym jest, iż leczenie ortodontyczne musi być połączone z leczeniem stomatologicznym, celem wyleczenia uzębienia, a dopiero wówczas możliwe jest przystąpienie do założenia aparatu ortodontycznego, co następnie wiąże się z późniejszymi wizytami kontrolnymi. Sąd nie dał wiary przedstawianym okolicznościom równoległego ponoszenia kosztów ortodontycznych i wysokich wydatków na leczenie stomatologiczne. Leczenie to winno mieć jedynie charakter doraźny, interwencyjny, jak to zostało wskazane leczenie to winno poprzedzać założenie aparatu ortodontycznego, a nie potęgować wydatki w okresie po założeniu aparatu. Sąd uwzględnił też założenie aparatu w takiej cenie w jakiej została ona udokumentowana.

Zdaniem Sądu koszty korepetycji przedstawione przez przedstawicielkę małoletniej powódki nie zostały wykazane w takim zakresie, jaki wskazywała na rozprawie. Ze złożonych dokumentów oraz przesłuchania powódki nie wynika jednoznacznie z ilu przedmiotów małoletnia korzysta z korepetycji oraz jaką kwotę za nie ponosi. Sąd uwzględnił w części okoliczności związane z korepetycjami jako zasadne, jednakże przyjął w oparciu o zasady wiedzy ogólnej, iż zajęcia takie z danego przedmiotu odbywają się przeważnie raz w tygodniu, a ich koszt w zależności od rodzaju zajęć oscyluje w granicach 40 zł – 60 zł za godzinę lekcyjną lub zegarową. Należy również wskazać, iż korepetycje nie mogą zastępować szkoły, nauka nie może odbywać się wyłącznie na korepetycjach z wielu przedmiotów.

Koszty związane z zajęciami muzycznymi Sąd uwzględnił z uwagi na fakt, iż małoletnia od wielu lat uczęszcza na lekcje gry na skrzypcach, a zatem nie są to nowe zajęcia tylko kontynuowane i nie sposób uznać wydatków z nimi związanych za nieusprawiedliwione. Początkowo ojciec małoletniej angażował się w kwestie edukacji muzycznej córki i zapisał ją do szkoły muzycznej. Koszty tam ponoszone były znacznie niższe niż za prywatne lekcje gry na skrzypcach.

Aktualnie koszty utrzymania małoletniej są znacznie wyższe niż w okresie poprzedniego ustalania obowiązku alimentacyjnego. Na zmianę kosztów utrzymania wskazują wydatki związane z edukacją, dojazdami do szkoły, zajęciami pozaszkolnymi i korepetycjami.

Powyższe uzasadniało podwyższenie w pewnym zakresie, wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem córki. Kwota niezbędna do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki winna być w ramach możliwości zarobkowych i majątkowych pokryta przez obojga rodziców. W zakresie przesłanek wpływających na wysokość obowiązku alimentacyjnego należy podkreślić, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, które stanowią górną granicę tego obowiązku. Decydująca zatem dla ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego J. P. w niniejszej sprawie stała się ocena jego możliwości zarobkowych i majątkowych. W tym miejscu należy stwierdzić, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W sprawie zostało ustalone, iż pozwany od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą w lokalu, którego koszt najmu wynoszą około 1400 zł miesięcznie, posiada zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne w znacznej wysokości, które spłaca w miarę możliwości. W 2014 roku poniósł stratę z tytułu prowadzonej działalności w kwocie 5121,09 zł. Należy jednak wskazać, iż wykazywana strata w deklaracji podatkowej z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej przez powoda nie świadczy o złej sytuacji finansowej jego firmy, albowiem jest ona skutkiem poniesionych kosztów związanych ze zmianą branży, kosztem zakupów materiałowych. Odnośnie zadłużenia należy zauważyć, iż jego wysokość świadczy o tym, iż składki na ubezpieczenia społeczne nie są regulowane na bieżąco przez pozwanego od wielu lat, a zatem nie jest to sytuacja chwilowa, o której pozwany dowiedział się obecnie. Pozwany jako osoba prowadząca działalność od długiego czasu, był świadomy konsekwencji nieopłaconych składek. Winien racjonalnie podchodzić do tych obowiązków na bieżąco bądź poszukiwać innego źródła dochodu. Pozwany jest zwolniony z obowiązku codziennej pieczy nad córką. Poza powódką ma na utrzymaniu dwóch małoletnich synów, z których jeden uczęszcza do przedszkola, a drugi uczy się w szkole. Żona pozwanego otrzymuje wynagrodzenie za pracę w kwocie 2500 zł netto miesięcznie. Po przeanalizowaniu zatem aktualnej sytuacji J. P. Sąd doszedł do przekonania, iż winien onłożyć na rzecz powódki kwotę wyższą niż dotychczas. Pozwany zresztą na podwyższenie alimentów się godzi, choć nie w takim zakresie w jakim domagał się tego strona powodowa. W ocenie Sądu pozwany posiada jednak takie umiejętności i doświadczenia, które pozwalają mu na wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego w wyższej kwocie niż 400 zł miesięcznie, która wynika z ugody Sądowej, czy też 550 zł, która płaci od września 2015 roku dobrowolnie.

O wysokości alimentów nie decydują bowiem faktycznie osiągnięte dochody, czy jak bywa to najczęściej, tylko deklarowane, a możliwości zarobkowe oceniane w sposób hipotetyczny, a więc te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Powyższe skutkowało oceną, iż pozwany możełożyć na rzecz córki kwotę 800 zł miesięcznie i jednocześnie bez żadnego uszczerbku pokrywać jego własne usprawiedliwione potrzeby i zobowiązania, biorąc także pod uwagę fakt, iż na pozwanym ciąży obowiązek także utrzymania dwóch małoletnich synów. Zdaniem Sądu Rejonowego kwota ta jest też adekwatna do tego, aby zapewnić porównywalną stopę życiową pozwanego i powódki. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, niezależnie od tego czy mieszkają wspólnie czy oddzielnie.

Na rozstrzygnięcie sprawy wpływ miała okoliczność, iż pozwany poza alimentami od stycznia 2015 roku nie utrzymuje kontaktu osobistego z córką i w żaden inny sposób nie przyczynia się do utrzymania i wychowania powódki. W tej sytuacji za uzasadnione należy uznać przekonanie Sądu, iż J. P. winien w większym stopniu, niż w sytuacji gdyby spotykał się regularnie z córką, być obciążony kosztami jej utrzymania.

Pozwany sam wskazał, iż w okresach, kiedy miał kontakt z córką dodatkowo dokonywał na jej rzecz zakupów i uiszczal również opłaty. Jego ówczesny wkład finansowy był większy niż kwota alimentów. Jak sam wskazywał przeznaczał na córkę dodatkowo 400 zł ponad kwotę alimentów w przeliczeniu na miesiąc.

Należy też pamiętać, iż do alimentowania M. P. (1) zobowiązany jest nie tylko pozwany, ale również matka powódki. W rzeczonym okresie w jej sytuacji nie zaszły takie zmiany, które uprawniałyby do obciążenia pozwanego kosztami utrzymania powódki w całości. Z. I. bowiem pozostaje w stosunku pracy i osiąga dochody. W chwili obecnej pracuje na pełen etat i osiąga dochody netto w kwocie około 3200 zł. Poza powódką nie ma na utrzymaniu innych osób. Odnośnie zadłużenia bankowego przedstawicielki ustawowej powódki należy wskazać, iż co do zasady nie powinno ono wpływać na wysokość alimentów. Osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny winna bowiem wszelkie decyzje, w tym w szczególności decyzje kredytowe, podejmować racjonalnie z uwzględnieniem tegoż obowiązku.

Kwota niezbędna do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki winna być w ramach możliwości zarobkowych i majątkowych pokryta przez obojga rodziców. W przedmiotowej sprawie zostało ustalone, iż w kosztach utrzymania małoletniej partycypują także dziadkowie macierzyści oraz siostra pozwanego i tą okoliczność Sąd również wziął pod uwagę przy ustalaniu wysokości alimentów.

Obowiązek alimentacyjny może być wykonywany w rozmaity sposób. W rozpoznawanej sprawie rodzice powódki żyją w rozłączeniu. Całość opieki nad dzieckiem spoczęła na jego matce. Z. I. swój obowiązek alimentacyjny w części wykonuje poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie powódki. To także przesądzało o ustaleniu alimentów w kwocie wyższej niż kwota uznana. Istotne jednak jest, iż pozwany ma na utrzymaniu trójkę dzieci, natomiast Z. I. ma na utrzymaniu jedynie córkę.

Kierując się wszystkimi wyżej podniesionymi motywami Sąd uznał, iż w rozpoznawanej sprawie zostały spełnione przesłanki do podwyższenia wysokości obowiązku alimentacyjnego ciążącego na J. P. wobec M. P. (1) Sąd uznał, iż pozwany winien łożyć tytułem alimentów kwotę wyższą niż dotychczas, a jednocześnie kwotę niższą niż kwota żądana przez stronę powodową, która domagała się podwyższenia alimentów ponad czterokrotnie. Jako taką Sąd przyjął kwotę 800 zł miesięcznie począwszy od dnia wniesienia pozwu. Kwota ta bowiem w ocenie Sądu stanowi górną granicę możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 138 kro, orzeczono jak w sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany wyrokowi na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Sąd na podstawie art. 98 § 1 kpc obciążył pozwanego kosztami sądowymi, na które składa się opłata od pozwu, obliczona od kwoty uwzględnionego powództwa, od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc wobec jedynie częściowego uznania powództwa.